

door de FSMA, (5) de regels voor gezamenlijke aanbiedingen, en (6) de rol van de “*compliance*”-functie.

Aan de circulaire is bovendien een bijlage gehecht waarin een aantal bepalingen die specifiek gelden voor reclame en andere documenten en berichten die verspreid worden bij de commercialisering van rechten van deelneming in instellingen voor collectieve belegging (“ICB’s”) worden besproken. Het betreft o.a. (1) de toegelaten en op te nemen vermeldingen in geval van herstructurerings- van ICB’s, (2) de vereisten inzake vermelding van rendementcijfers in geval van een “*master-feeder*”-relatie, (3) de op te nemen vermeldingen bij verwijzingen in de reclame naar een investerings- of desinvesteringplan, (4) de in de fondsencommentaar op te nemen of aangewezen vermeldingen, en (5) de bijkomende regels die van toepassing zijn op reclame en andere berichten en documenten die betrekking hebben op een openbaar aanbod van rechten van deelneming in een ICB.

R.F. en G.H.

Rechtspraak/Jurisprudence

EVA-Hof 2 september 2015

Andrejs Surmacis / Finansu un kapitāla tirgus komisija

Zaak: C-127/14

FINANCIEEL RECHT

Depositobescherming – Kredietinstellingen

DROIT FINANCIER

Protection des dépôts – Etablissements de crédit

In dit arrest werd het Hof, via een prejudiciële vraag, verzocht zich uit te spreken over de vraag of de deposito’s van bepaalde personen die zijn uitgesloten van het depositogarantiestelsel op grond van punt 7 van bijlage 1 bij richtlijn nr. 94/19 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 1994 inzake de depositogarantiestelsels al dan niet uitputtend zijn opgesomd, zodat de lidstaten (*in casu* Letland) niet kunnen voorzien in andere categorieën van uit te sluiten depositanten. Tevens werd het Hof o.m. gevraagd of een persoon die volgens zijn functieomschrijving het recht heeft om een onderdeel van de activiteiten van de kredietinstelling of de uitvoering van een taak, maar niet de activiteit van de kredietinstelling in haar geheel, te plannen, te coördineren en te controleren, en die geen bevelen kan geven of voor andere personen bindende beslissingen kan nemen, moet worden beschouwd als beheerder van de kredietinstelling of als een andere persoon zoals opgesomd in punt 7 van bijlage I van voormelde richtlijn.

Het Hof oordeelt in eerste instantie dat de opsomming in punt 7 van bijlage I bij richtlijn nr. 94/19 uitputtend en limitatief is, en strikt moet worden uitgelegd, zodat lidstaten in hun nationaal recht geen andere categorieën

van depositanten kunnen uitsluiten uit de depositobescherming. Het Hof geeft vervolgens evenwel aan dat de vermelde categorieën wel *functioneel* moeten worden opgevat, zodat de uitsluiting geldt voor personen die functies bekleden die, ongeacht hun benaming, gelet op het nationaal recht of de commerciële praktijk in de betrokken lidstaat kunnen worden geacht te vallen onder de in punt 7 van voormelde bijlage bedoelde begrippen. Dit is volgens het Hof door de verwijzende rechter te beoordelen.

Het Hof oordeelt verder dat, voor de uitlegging van punt 7 van bijlage I, niet alleen rekening moet worden gehouden met de bewoordingen van deze bepalingen, maar ook met de context en de doelstellingen van de regeling waarvan zij deel uitmaakt, en dat uit deze doelstellingen blijkt dat onder de in punt 7 van Bijlage I vermelde uitgesloten personen vallen die personen die wegens de functie die zij in de kredietinstelling bekleden of wegens hun verhouding met de kredietinstelling beschikken over een deskundigheids- en informatieniveau op basis waarvan zij de werkelijke financiële toestand van die instelling alsook de met haar activiteiten verbonden risico’s kunnen kennen en inschatten. Voor het betrokken geschil moest dit volgens het Hof door de verwijzende rechter worden beoordeeld.

R.F. en J.D.

Grondwettelijk Hof 15 oktober 2015

Beroepsvereniging van zelfstandige bank- en verzekeringsbemiddelaars

Zaak: 142/2015

FINANCIEEL RECHT

Financiële instellingen en tussenpersonen – Bemiddelaars – Precontractuele informatie

DROIT FINANCIER

Institutions et intermédiaires financiers – Intermédiaires – Information précontractuelle

In dit arrest verwierp het Grondwettelijk Hof het beroep waarbij de Belgische beroepsvereniging van zelfstandige bank- en kredietbemiddelaars de vernietiging van artikel X.26, tweede lid van het Wetboek van economisch recht (“WER”) vorderden op grond van schending van het gelijkheidsbeginsel (art. 10 en 11 Gw.). Dit artikel voorziet dat de bepalingen van Titel 2 van Boek X WER met betrekking tot de precontractuele informatie in het kader van commerciële samenwerkingsovereenkomsten, *niet* van toepassing is op de verzekeringsagentuurovereenkomsten onderworpen aan de wet van 27 maart 1995 betreffende de verzekerings- en herverzekeringsbemiddeling en de distributie van verzekeringen (de “wet van 27 maart 1995”), noch op de bankagentuurovereenkomsten onderworpen aan de wet van 22 maart 2006 betreffende de bemiddeling in bank- en